

Č.j.: CSU 011284/2022-01

V Praze dne 17. srpna 2022

Obec Lichkov

ROZHODNUTÍ O ROZKLADU

Předseda Českého statistického úřadu (dále též jen „ČSÚ“), jako vedoucí ústředního orgánu státní správy, přezkoumal rozhodnutí ČSÚ č. j. CSU-008138/2022-29, Zn.:Z-03978-CEN-22 ze dne 14. 7. 2022 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále též jen „rozhodnutí“) a v souladu s ustanovením § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl ve věci rozkladu obce Lichkov, se sídlem |

(dále též jen „žadatel“) ze dne 15. 7. 2022 takto:

Rozklad se zamítá a rozhodnutí o odmítnutí žádosti se potvrzuje.

Odůvodnění:

[1] Dne 15. 7. 2022 podala obec Lichkov rozklad (označený jako odvolání) proti rozhodnutí ze dne 14.7.2022, č.j. CSU-008138/2022-29, které vydal ČSÚ a rozhodl jím o žádosti této obce ze dne 4. května 2022 týkající se poskytnutí informace o tom „kteří konkrétní občané s trvalým pobytem v obci Lichkov (jmenovitě) byli ze seznamů Počtů obyvatel v obcích k 1. lednu 2021 a k 1. lednu 2022 vyřazeni, na základě jakých podkladů došlo k jejich vyřazení a jak byly zjištěné údaje validovány“. ČSÚ žádost podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „informační zákon“ nebo „InfZ“) odmítl.

[2] ČSÚ v dané věci rozhodoval již podruhé, žádost obce Lichkov ze 4.5.2022 byla nejprve odmítnuta rozhodnutím č.j. CSU-007135/2022-29 z 19. 5. 2022, přičemž vedle toho ČSÚ rovněž odpověděl obci na její stížnost (viz č.j. CSU-007680/2022-01 z 19.5.2022). Toto rozhodnutí však bylo v řízení o rozkladu zrušeno, neboť předseda ČSÚ dospěl na základě návrhu rozkladové komise k závěru, že ve výroku rozhodnutí uváděný důvod pro odmítnutí žádosti, tzn. § 11 odst. 3 InfZ nelze použít, neboť ČSÚ v daném případě nevykonával žádnou kontrolní či dozorovou činnost, ze které by požadované osobní údaje získal. Samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí kromě toho směřovalo spíše do oblasti ochrany osobních údajů, tedy zejména k § 8a InfZ.

[3] Na základě toho ČSÚ vydal nové rozhodnutí o odmítnutí žádosti, které založil na § 8a InfZ., když vedle toho v odůvodnění rozhodnutí rovněž odkázal na § 2 písm. b) zákona č. 89/1995 Sb.,

Předseda

Ing. Marek Rojíček, Ph.D.

o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, definující tzv. důvěrný statistický údaj a na § 17 tohoto zákona upravující podmínky, za kterých se takové údaje poskytují a které žadatel o informaci nesplňuje.

[4] Rozklad byl podán dne 15. 7. 2022, tedy v zákonné lhůtě, a obec Lichkov se v něm omezuje v zásadě na jedinou a svou povahou pouze procesní námitku spočívající v tom, že ze strany ČSÚ došlo k pochybení v „nezapojení“ dotčených osob. Tuto námitku žadatel opírá o judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku č. j. 8 As 55/2012-62 (bod 109 odůvodnění) přiznal osobám dotčeným požadovanou informaci (tedy těm, o nichž informace vypovídá nebo které k ní mají specifické právo) postavení dotčené osoby podle § 2 odst. 3 správního řádu a v okamžiku vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, s tím že povinný subjekt je povinen při vyřizování žádosti o informace umožnit dotčené osobě hájit svá práva a zájmy.

[5] K této námitce žadatele je třeba uvést, že citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se vztahuje k otázce poskytování informací o platech zaměstnanců vyplácených z tzv. veřejných rozpočtů, kdy jsou tito zaměstnanci považováni za příjemce veřejných prostředků ve smyslu § 8b InfZ. Pomineme-li skutečnost, že citované rozhodnutí bylo do značné míry překonáno pozdější judikaturou, zejména tzv. platovým nálezem Ústavního soudu IV.ÚS 1378/16 ze 17.10.2017, nelze přehlédnout, že zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu, kterým se v rozkladu argumentuje, se týkal zcela jiné skutkové a do značné míry i právní otázky, než která byla předmětem rozhodnutí ČSÚ napadeného rozkladem. Ve zmíněném rozhodnutí se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, za jakých podmínek je možné poskytovat informace o platech zaměstnanců vyplácených z tzv. veřejných rozpočtů, když se tito zaměstnanci budou považovat za příjemce veřejných prostředků podle § 8b zákona č. 106/1999 Sb. V případě, kterého se týkal zmíněný rozsudek, žadatel nežádal na prvním místě osobní údaje týkající se jednotlivců, ale žádal o poskytnutí informace týkající se činnosti povinného subjektu spočívající ve vyplácení finančních prostředků ve formě platů fyzickým osobám. Informace týkající se platů se sice vztahují k právu na ochranu soukromí těch osob, kterým jsou vypláceny, současně jde ale o prostředky vyplácené z tzv. veřejných rozpočtů, kde povinný subjekt má určitou míru volnosti, pokud jde o ovlivňování celkové výše platu. Poskytování takové informace je v první řadě informováním o činnosti povinného subjektu a teprve sekundárně jde o údaje týkající se dotčených osob.

[6] Podle § 2 odst. 1 InfZ. mají povinné subjekty podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Toto ustanovení, resp. celý informační zákon navazuje na čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, podle kterého jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti, přičemž podmínky a provedení stanoví zákon. Ustanovení § 2 odst. 1, InfZ resp. informační zákon jako takový má sice širší záběr, než jaký předpokládá citované ustanovení Listiny, zejména pokud jde o okruh povinných subjektů, to ale nic nemění na základním principu, podle kterého by měl být informační zákon vykládán a používán, tzn. že upravuje poskytování informací o činnosti tzv. povinných subjektů, nikoliv poskytování informací o jiných osobách, kterých se činnost povinných subjektů dotýká, jakkoliv tyto dvě sféry, tzn. informace o činnosti povinných subjektů a informace o osobách, kterých se činnost povinných subjektů dotýká, nelze od sebe v řadě případů úplně oddělit, což koneckonců potvrzují i ustanovení § 8a a 8b InfZ. I tak by ale žádost o poskytnutí informací měla směřovat primárně k získání informace o činnosti povinného subjektu, a nikoliv k získání informace o osobách, kterých se činnost povinného subjektu dotýká, jako tomu bylo v nyní posuzovaném případě. Zejména z tohoto důvodu není z kontextu vytržený argument obsažený v bodu 109 rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 55/2012-62 na rozkladem napadené rozhodnutí použitelný a ČSÚ procesně nepochybil, pokud si nevyžádal vyjádření osob, jejichž osobní údaje žadatel o informaci požadoval. Právní závěry obsažené v soudních rozhodnutích je třeba vždy aplikovat

Předseda
Ing. Marek Rojíček, Ph.D.

v kontextu skutkových a právních okolností soudem rozhodovaného případu, nelze vytrhávat z odůvodnění rozhodnutí jednotlivé věty a vytvářet z nich samostatná právní pravidla.

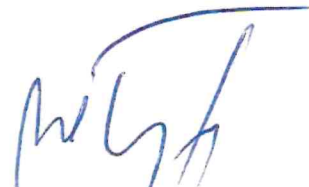
[7] Kromě toho nemohl ČSÚ v daném případě tím, že si nevyžádal stanovisko dotčených osob, pochybit ani z toho důvodu, že vydal rozhodnutí o tom, že požadované informace obsahující osobní údaje neposkytne a nemohl se tak vůči dotčeným osobám dopustit případného nezákonného zásahu, který by z povahy věci připadal v úvahu jen v případě, pokud by se požadované údaje poskytly a mohlo by tím dojít k nezákonnému zásahu do práva na ochranu soukromí dotčených osob, což je právě důvod, proč je judikaturou vyžadováno stanovisko dotčených osob. V případě neposkytnutí požadovaných údajů však takový krok postrádá smysl, neboť neposkytnutí osobních údajů žadateli nemůže vůči dotčeným osobám nezákonným zásahem vůbec být.

[8] Žadatel z hlediska hmotného práva nesplňuje podmínky pro to, aby mu byly poskytnuty požadované osobní údaje mající povahu důvěrných statistických údajů a ČSÚ správně a v souladu se zákonem poskytnutí takových údajů odmítl s odkazem na § 8a InfZ. a § 2 písm. b) a § 17 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

[9] S ohledem na výše uvedené skutečnosti a citovanou právní úpravu dospěl předseda ČSÚ jako nadřízený správní orgán k závěru, že ČSÚ jako povinný subjekt postupoval v souladu se zákonem, když žádost odmítl z důvodu podle § 8a odst. 1 InfZ. Proto předseda ČSÚ v souladu s návrhem rozkladové komise rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části, tj. rozklad zamítnout a rozhodnutí o odmítnutí žádosti potvrdit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Ing. Marek Rojíček, Ph.D.
předseda Českého statistického úřadu

Rozdělovník: